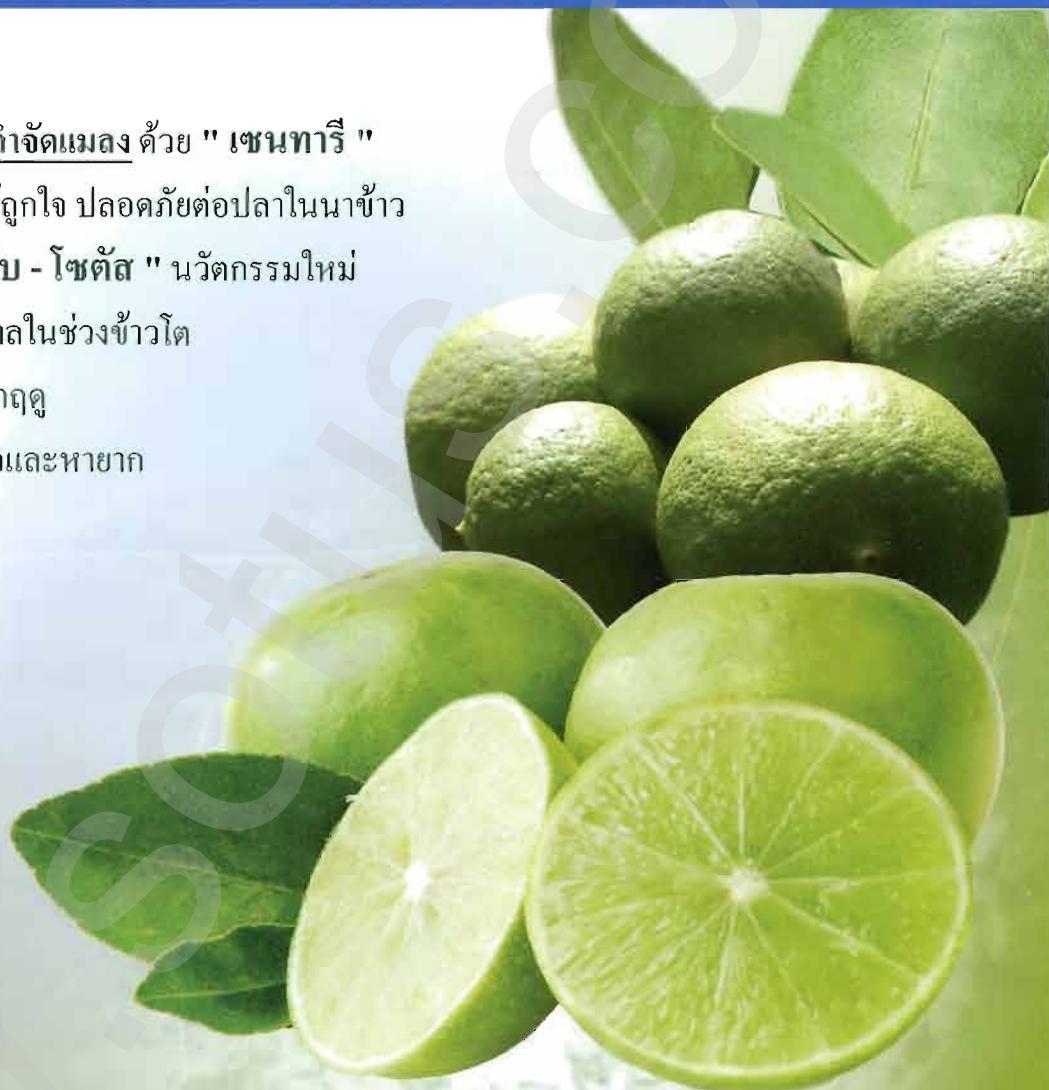

ปูบตสหีวัล

มุ่งมั่น พัฒนา เกื้อความก้าวหน้าของเกษตรกร

www.sotsu.co.th

- การแก้ปัญหาหนองไข้ผักด้อสารกำจัดแมลง ด้วย " เช่นทารี "
- " เดทเมล-5 " กำจัดหอยเชอร์รี่ ได้ถูกใจ ปลูกด้วยต่อปลาในนาข้าว
- งานวิจัยใหม่ " ชุดหัวฉีด เทอร์โบ - โซตัส " นวัตกรรมใหม่ เพื่อการกำจัดเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลในช่วงข้าวโต
- เทคนิคการผลิต " มะนาว " นอกฤดู
- ละมุนยักษ์มาเลเซีย ไม้ผลเปลกและหายาก

โซตัส
ผลิตภัณฑ์คุณภาพ

บรรณาธิการชวนคุย

จากสภาพดินฟ้าอากาศของโลกที่แปรปรวนเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดภัยพิบัติต่างๆ ขึ้นทั่วโลกทั้งในรูปแบบน้ำท่วม ฝนแล้ง ทิมะดกหนัก ภูเขาไฟปะทุพ่นเถ้าลาวา จนถึงการเกิดคลื่นยักษ์สึนามิ (Tsunami) ภัยพิบัติเหล่านี้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง และยังไม่สามารถคาดเดาได้ว่า เมื่อไหร่จะจะบรรเทาเบาบางลง หรือ ยุดิลิงได้ ปัจจุบันมนุษย์เรามีความเข้าใจมากขึ้น เกี่ยวกับการเคลื่อนตัวของเปลือกโลก ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบต่อปราการภารณ์ที่เรียกว่า เอลนิโน่ และ laniniño ทำการเคลื่อนตัวของกระแสน้ำเย็น และน้ำอุ่นในมหาสมุทร ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาวะดินฟ้าอากาศ และยังก่อให้เกิดแผ่นดินไหวในมหาสมุทร ก็อาจก่อให้เกิดคลื่นยักษ์สึนามิได้ เป็นที่ยอมรับกันว่าเมื่อมนุษย์ต้องการความสะอาดสวยงามมากขึ้น ก็ทำให้โลกเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ปัจจุบันพื้นที่ป่าในโลกลดลงจนถึงระดับวิกฤติ การสูบน้ำมันดิบจากใต้ดินและได้ทะเลเริมานมากมหาศาลในแต่ละปีเพื่อนำมาใช้ รวมถึงก้าชต่างๆ ที่เกิดจากการเผาใหม่ในร่องรอยต์และโรงงานอุตสาหกรรมเป็นส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดภาวะเรือนกระจก (Greenhouse Effect) ที่ส่งผลให้โลกร้อนขึ้น คาดว่าจะทำให้อุณหภูมิ

โลกโดยเฉลี่ยที่ผ่านมาเพิ่มขึ้น 1.10-6.40 องศาเซลเซียส ในช่วง พ.ศ. 2544-2643 การที่อุณหภูมิของโลกสูงขึ้นจะช่วยทำให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นด้วย และจะส่งผลทำให้เกิดลมฟ้าอากาศแบบสุดโต่ง (Extreme weather) ที่รุนแรงมากขึ้น ซึ่งเน้นอนว่าจะส่งผลดีการเปลี่ยนแปลงผลผลิตทางการเกษตร โชคดีที่ประเทศไทยมีความสมบูรณ์และเป็นแหล่งผลิตอาหารเลี้ยงประชากรโลกด้วย อีกทั้งไม่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลกโดยตรง จึงยังไม่มีผลกระทบต่อพืชของเกษตรกร ช่วงนี้จึงน่าจะเป็นโอกาสอันดีที่ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกจะปรับตัวสูงขึ้นเนื่องจากแหล่งผลิตในหลายเขตทั่วโลกได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ บริษัท โซเด็สฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าภาคการเกษตรของประเทศไทยจะปรับตัวตีขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา

คนแห่งปัจจุบัน

ไฮตัลล์ฟอร์ม ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 / 2554

ที่ปรึกษา : ดร. ประพันธ์ วิเชียร, ดร. ประพันธ์ วิเชียร,
นิติพงษ์ ไกรฤกษ์, ศุภชัย บุญปพวงศ์
อนุกรรมการ ศุภชัย บุญปพวงศ์

บรรณาธิการ

อนุสรณ์ ชาดาภิทติสาร

กองบรรณาธิการ

อนุสรณ์ วิเชียรเจริญ, อุมา หัววัดเนา,
สรรยา ยิ่งราครุณ, ประภัสสร พิศวนะ,
พรสวรรต์ หนองเพรียวไทย, เดชาติ เชี่ยวชาญ,
เกศสุชาดา กันยา

ฝ่ายภาพและตัดต่อ

พกมด ชัยรัตน์, นพดล เจริญญา,
ธุรักษ์ แสงอ่อน, ทิพารัตน์ พัชร์ชัย

วิถีแฟ้มงานวิจัย

แก้ปัญหาหนอนใยพักรดี้อสารกำจัดแมลงด้วย “เซนทารี”

ปัจจุบันกระแสความนิยมของผู้บริโภคที่รักสุขภาพได้หันมาบริโภคพืชผักกันมากขึ้น โดยเฉพาะพืชผักอินทรีย์ หรือ พืชที่ปลูกด้วยสารพิช ทำให้ปริมาณความต้องการพืชผักที่ปลูกด้วยเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหารือการผลิตที่เหมาะสมเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค รวมถึงตัวเกษตรกรเอง การเลือกใช้เชื้อจุลินทรีย์ธรรมชาติก็เป็นแนวทางหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการผลิตพืชผักปลอดภัย

เซนทารี เชื้อจุลินทรีย์ธรรมชาติที่ได้รับการคัดเลือกสายพันธุ์โดยบริษัท Valent BioScience ประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วย นาซิลลัส ทูริงเยนซิล สายพันธุ์อิซาวะ (aizawai) เม็ดขั้น 35,000 DBMU/mg ที่ได้ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าสามารถผลิตผลลัพธ์โปรตีนที่มีคุณสมบัติในการกำจัดหนอนศัตรูพืชที่เป็นปัญหาสำคัญในการผลิตพืชผัก เช่น หนอนใยผัก หนอนหนังเห็นียว หนอนเจ้าสมอฝ้าย หนอนกระทู หนอนคีบ หนอนมวนใบ ฯลฯ และช่วยลดปัญหาการตื้อสารเคมีของหนอนศัตรูพืชได้ จากการติดตามสถานการณ์การใช้สารเคมีกำจัดหนอนใยผัก ในหลายพื้นที่ พบว่า บางพื้นที่เกษตรกรต้องใช้สารเคมีกำจัดแมลงในอัตราสูงขึ้นกว่าปกติ 1-2 เท่าตัว เนื่องจากหนอนมีความด้านทานต่อสารเคมีมากขึ้น ทำให้เกษตรกรมีต้นทุนเพิ่มขึ้น บริษัท โซตัส จึงได้ทำการศึกษาทางแนวทางลดปัญหาการตื้อสารของหนอน โดยใช้ เซนทารี ร่วมกับสารเคมีกำจัดหนอนหลายชนิดในห้องทดลอง ซึ่งพบว่า การ

ใช้ เซนทารี 50 กรัม พ่นร่วมกับสารส핀โนไซด์โดยลดอัตราลงจาก 40 ชีชี. เหลือเพียง 25 ชีชี. ต่อน้ำ 20 ลิตร สามารถกำจัดหนอนในแปลงผักได้ดีเหมือนเดิมและผลผลิตไม่แตกต่างกัน ส่วนการใช้ เซนทารี 50 กรัม พ่นร่วมกับสารฟลูเบนไดอะไมด์ โดยลดอัตราลงจาก 8 กรัม เหลือเพียง 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ก็พบว่ากำจัดหนอนได้ดีเช่นกันรวมทั้งได้ผลผลิตผักที่ดีด้วย (ตารางที่ 1 และ 2)

จากการทดสอบนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้ เซนทารี พ่นร่วมกับสารเคมีกำจัดแมลงในห้องทดลอง สามารถลดอัตราการใช้ของสารเคมีกำจัดแมลงได้ โดยยังคงมีประสิทธิภาพสูงในการกำจัดหนอน และให้ผลผลิตที่ดี และสิ่งที่สำคัญยิ่งอีกอย่างหนึ่ง คือ เซนทารี ช่วยลดปัญหาการตื้อสารของหนอนใยผัก ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรสามารถควบคุมปัญหาดังกล่าวได้ในระยะยาวต่อไป

ตารางที่ 1 การทดสอบประสิทธิภาพ เช่นทารี ผสมร่วมกับสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชในห้องทดลอง เพื่อการกำจัดหนอนไข่ผักในคน้ำในพื้นที่ อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี ระหว่างเดือน มี.ค.-เม.ย. 2553 (พื้นที่ที่หนอนระบบไม่รุนแรง)

กรรมวิธี	อัตรา ต่อน้ำ 20 ลิตร	จำนวนหนอนไข่ผัก (ต่อ 20 ต้น)						ผลผลิต คุณภาพ สั่งตลาด (กก.ต่อไร่)
		ก่อนพ่น	4 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 1	4 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 2	4 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 3	4 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 4	6 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 4	
1. สปินโนแซด	40	8.0	2.0	2.5	3.75	4.25	2.0	4,464
2. เบนทารี+สปินโนแซด	50+25	6.3	3.25	2.0	2.0	2.0	0.75	4,320
3. ฟลูเอนไคลอะไนด์	8	6.5	0.25	0.25	0.5	0.75	0.25	4,248
4. เบนทารี+ฟลูเอนไคลอะไนด์	50+5	9.3	0.75	1.5	1.0	1.25	0.5	4,608
5. กรรมวิธีไมใช้สารเคมี	-	7.5	20.25	26.0	32.75	26.5	11.75	2,484

ตารางที่ 2 การทดสอบประสิทธิภาพ เช่นทารี ผสมร่วมกับสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชในห้องทดลอง เพื่อการกำจัดหนอนไข่ผักในคน้ำ ในพื้นที่ อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี ระหว่างเดือน มี.ค.-เม.ย. 2553 (พื้นที่ที่หนอนระบบครุณแรง)

กรรมวิธี	อัตรา ต่อน้ำ 20 ลิตร	จำนวนหนอนไข่ผัก (ต่อ 20 ต้น)						ผลผลิต คุณภาพ สั่งตลาด (กก.ต่อไร่)
		ก่อนพ่น	4 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 1	4 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 2	4 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 3	4 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 4	6 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 4	
1. สปินโนแซด	40	10.0	8.25	5.25	8.5	11.0	3.0	2,960
2. เบนทารี+สปินโนแซด	50+25	11.25	4.75	4.0	6.5	8.25	3.0	3,080
3. ฟลูเอนไคลอะไนด์	8	8.25	3.75	0.76	0.25	0.25	1.25	3,120
4. เบนทารี+ฟลูเอนไคลอะไนด์	50+5	9.25	5.75	1.75	2.75	1.25	0.75	3,160
5. กรรมวิธีไมใช้สารเคมี	-	10.50	43.5	48.5	51.75	29.25	19.5	0.0

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบต้นทุนในการพ่นสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชเพื่อกำจัดหนอนไข่ผัก

สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช	อัตราการใช้ ต่อน้ำ 20 ลิตร	ราคาส่วนเฉลี่ย (บาท) ต่อน้ำ 20 ลิตร
1. สปินโนแซด	40 ซีซี	160
2. เบนทารี+สปินโนแซด	50 กรัม+25 ซีซี	65+100 = 165
3. ฟลูเอนไคลอะไนด์	8 กรัม	240
4. เบนทารี+ฟลูเอนไคลอะไนด์	50 กรัม+5 กรัม	65+150 = 215

หมายเหตุ : ราคาสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช สปินโนแซด ราคา 1,000 บาท ต่อ 250 ซีซี, ฟลูเอนไคลอะไนด์ ราคา 30,000 บาท ต่อ 1 กิโลกรัม, เช่นทารี ราคา 650 บาท ต่อ 500 กรัม

เดกเมล-5 กำจัดหอยเชอร์ได้ดูดใจ ปลอตภัยต่อปลาและสิ่งแวดล้อม

หอยเชอร์ศัตรุของข้าวอีกชนิดหนึ่งที่มักพบการระบาดในช่วงฤดูฝน โดยเฉพาะช่วงน้ำหลาก หอยเชอร์สามารถวางไข่ได้ตลอดปี และมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยจะกัดกินต้นข้าวทันทีหลังปักตัว หรือปล่อยน้ำเข้านาในระหว่างน้ำตาม

หากพบหอยเชอร์ระบบมากเกินกว่าจะจับทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์อื่นๆ แล้ว การใช้สารกำจัดก็มีความจำเป็น ซึ่งบริษัท ไซด์สา ได้ทดสอบประสิทธิภาพ **เดกเมล-5** เปรียบเทียบกับสารนิโคโลชาไมด์ และการไม่ใช้สารกำจัดหอย โดยดูจำนวนจำนวนหอยที่ตาย หลังใส่สารกำจัดหอยที่ 1, 2, 7 และ 15 วัน โดยเดินนับรอบเปล่ง แล้วเก็บหอยที่ตายออก และบันทึกผลกระทบต่อข้าว พบว่า **เดกเมล-5** และ สารนิโคโลชาไมด์ ไม่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของต้นข้าว และเมื่อครบ 15 วัน พบว่า การใช้ **เดกเมล-5** ทุกอัตราและนิโคโลชาไมด์ ทำให้หอยเชอร์ตายหมด 100 เปอร์เซ็นต์

ตาราง การทดสอบประสิทธิภาพการกำจัดหอยเชอร์ในนาข้าวทั่วไป **เดกเมล-5** ที่ อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างเดือน พฤษภาคม – ธันวาคม 2553

กรรมวิธี	อัตรา (กกร./ไร่)	เพอร์เซ็นต์ (%) หอยตายหลังใช้สาร				
		1 วัน	2 วัน	7 วัน	15 วัน	รวม
เดกเมล 5% GB	500	31.25	23.75	32.50	12.5	100 a
เดกเมล 5% GB	700	60.00	15.00	18.75	6.25	100 a
เดกเมล 5% GB	1000	43.75	8.75	38.75	8.75	100 a
นิโคโลชาไมด์ 70% WP	50	63.75	27.50	3.75	5.00	100 a
การไม่ใช้สารกำจัดหอย	-	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00 b

จากการทดสอบแสดงว่า การใช้ **เดกเมล-5** อัตรา 0.5-1 กิโลกรัมต่อไร่ สามารถกำจัดหอยเชอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ข้อดีของ **เดกเมล-5** ซึ่งเป็นสารเคมีต้านหอย คือ ปลอตภัยต่อต้นข้าว ไม่เป็นพิษต่อปลา สายตัวได้เร็ว จึงไม่ตกค้างในสิ่งแวดล้อม ซึ่งตรงกับข้อมูลในคู่มือการใช้สารกำจัดศัตรูพืช (The Pesticide Manual : Incorporating The Agrochemicals Handbook จัดทำโดย BCPC ; British Crop Protection Council และ The Royal Society of Chemistry ประเทศไทย)

ดังนั้นการป้องกันการระบาดของหอยเชอร์ เกษตรกรจึงควรหมั่นสำรวจแปลงนาอย่างสม่ำเสมอ และเมื่อจำเป็นต้องใช้สารเคมี ควรเลือกใช้สารกำจัดหอยที่มีประสิทธิภาพ “ไม่ส่งผลกระทบต่อต้นข้าว ปลอตภัยต่อปลา และสิ่งแวดล้อม”

ข่าวงานวิจัยใหม่

“หัวอีดเกอร์โป-โซตัส”

นวัตกรรมใหม่... เพื่อการกำจัดเพลี้ยกระโดดอย่างได้ผล

เพลี้ยระบาด ปัญหาซ้ำๆ ของชาวนา พ่นสารเป็นประจำ เพลี้ยไม่ตาย เกิดจากวิธีการพ่นสารของชาวนาหรือไม่

เพลี้ยอาศัยอยู่โคนต้นข้าว

การแพร่ระบาดของเพลี้ยกระโดดสิน้ำตาลในนาข้าวในหลายปีที่ เมื่อปี 2552-2553 ที่ผ่านมา ทำให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก รู้บาลจึงเร่งให้ความช่วยเหลือโดยถ่ายทอดความรู้พร้อมทั้งแจกจ่ายสารป้องกันกำจัดเพลี้ยกระโดดสิน้ำตาลแก่เกษตรกร เพื่อควบคุมการระบาดของเพลี้ยกระโดดสิน้ำตาล พร้อมแนะนำให้เกษตรกรเว้น หรือ พัก การปลูกข้าวหนึ่งฤดูเพื่อตัดวงจรของเพลี้ยกระโดดสิน้ำตาล

ซึ่งจากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว ทำให้นักวิชาการของบริษัท โซตัสฯ ได้ศึกษาวิธีการป้องกันกำจัดเพลี้ยกระโดดสิน้ำตาลให้มีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม เนื่องจากเพลี้ยกระโดดสิน้ำตาลในนาข้าวมักเข้าทำลายโดยการดูดน้ำเลี้ยงบริเวณโคนต้น และด้วยพฤติกรรมของเพลี้ยที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เพลี้ยเข้าทำลายในช่วงข้าวโต คือ ตั้งแต่ระยะต้นท้องใบจนถึงระยะก่อนเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นช่วงที่ข้าวขึ้นหนาแน่นทำให้การพ่นสารเคมีเพื่อการป้องกันกำจัดเพลี้ยนั้นเป็นไปได้ยากยิ่งและมีค่าอยู่สูง นอกจากนี้จากการสังเกตุธรรมการพ่นสารเคมีเพื่อป้องกันกำจัดเพลี้ยกระโดดสิน้ำตาลของเกษตรกรพบว่าการพ่นด้วยหัวพ่นปกติที่ใช้กันทั่วไปลดลงของสารเคมีลงไปไม่ถึงส่วนโคนต้นที่เพลี้ยกระโดดสิน้ำตาลอาศัยอยู่ ทำให้เพลี้ยไม่ตาย และยังคงสร้างความเสียหายให้กับต้นข้าว เป็นสาเหตุให้ชาวนาต้องใช้สารเคมีในอัตราสูงขึ้นและต้องพ่นซ้ำบ่อยๆ ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองและเพิ่มต้นทุนให้กับชาวนา จากมูลเหตุดังกล่าวนักวิชาการของบริษัทฯ จึงได้ศึกษาวิธีการพ่นสารเคมีโดยใช้ “หัวฉีดเทอร์โบ-โซตัส” เปรียบเทียบกับการพ่นด้วยหัวพ่นแบบปกติ พร้อมทั้งตรวจวัดประสิทธิภาพการกำจัดเพลี้ยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพการพ่นสารเเกิลด้วยหัวฉีดเทอร์โบ-โซตัส เมื่อยังเที่ยงกับหัวพ่นแบบปกติ (เครื่องพ่นลมสะพายหลัง)

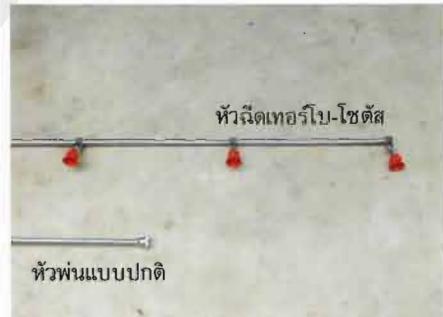
กรรมวิธี	สารเガิล อัตรา ต่อน้ำ 20 ลิตร	ก้อนพ่น	จำนวนเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล (ตัว ต่อ 10 แกรม)					
			1 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 1	5 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 1	1 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 2	5 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 2	5 วัน หลังพ่น ครั้งที่ 3	
1. หัวฉีดเทอร์โบ-โซตัส	10 กรัม	59.7	24.5	13.0	5.5	2.3	1.1	
2. หัวฉีดเทอร์โบ-โซตัส	15 กรัม	28.6	12.3	4.9	2.9	3.2	0.9	
3. หัวฉีดเทอร์โบ-โซตัส	20 กรัม	90.1	30.3	7.7	5.4	0.45	0.3	
4. เครื่องพ่นลมสะพายหลัง	40 กรัม	101	53.5	51.3	30.4	15.8	17.3	
5. กรรมวิธีไม่ใช้สาร	-	55.5	38.9	53.5	29.1	6.9	5.5	

จากการดังกล่าวพบว่า การพ่นสารเเกิลด้วยหัวฉีดเทอร์โบ-โซตัส ในทุกอัตรา สามารถป้องกันกำจัดเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลได้ดีกว่าการพ่น ด้วยเครื่องพ่นลมสะพายหลังที่อัตรา 40 กรัม ส่วนกรรมวิธีไม่ใช้สารในช่วงท้ายของการทดสอบมีจำนวนของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลดลลง เมื่อมาจากต้นข้าวที่เป็นอาหารของเพลี้ยได้ถูกทำลายไปจนหมด ทำให้เพลี้ยมีการอพยพย้ายถิ่นเพื่อหาแหล่งอาหารใหม่ต่อไป

จะเห็นได้ว่า การปรับเปลี่ยนวิธีการพ่นด้วยการใช้หัวฉีดเทอร์โบ-โซตัส เพื่อให้สารเคมีพุ่งลงไปที่โคนต้นข้าวได้มากขึ้นทำให้กำจัดเพลี้ยได้ดีขึ้น

ปัจจุบันบริษัทฯ ได้แนะนำกลุ่มเกษตรกร อ.หันคา จ.ชัยนาท ให้ทดลองใช้ “หัวฉีดเทอร์โบ-โซตัส” เพื่อกำจัดเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล ในสภาพแปลงจริงโดยแนะนำให้ใช้สารเเกิล อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

พ่น 2 ครั้งท่างกัน 5-7 วัน ซึ่งจากประสบการณ์ในการนำไปใช้ของแต่ละคนมีความเห็นตรงกันว่า “สามารถกำจัดเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลได้ถึง 80-95% เลยทีเดียว เพาะสารเคมีสามารถลงໄไปได้ถึงโคนต้นข้าว ต้นข้าวห้องไม่แตก ที่สำคัญไม่ต้องพ่นช้า บอยๆ ทำให้ประหยัดทั้งสารเคมี และค่าแรงคนงาน ถึงแม้ว่าต้องใช้เวลาในการพ่นเพิ่มขึ้นซักหน่อยแต่ก็ได้ผลคุ้มค่า กว่าการพ่นด้วยหัวพ่นแบบเดิม ที่ไม่ค่อยได้ผล เสียทั้งเวลา และค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น”

สนใจ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ บริษัท โซตัส อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โทรศัพท์ 02-984-0999 ต่อ 559

ความแตกต่างระหว่างการพ่นด้วยหัวพ่นแต่ละชนิด

พ่นลม

1. หัวฉีดลักษณะเป็นท่อพ่นลม

2. ลักษณะหัวเป็นท่อปากกว้าง

3. ลักษณะละอองที่พ่นออกมายจะพุ่งออกไปข้างหน้า จะโดยเฉพาะบริเวณใบช่ำบนของต้นข้าวเท่านั้น

4. พ่นได้ 30 ไร่ ต่อวัน

5. ใช้ได้เฉพาะเครื่องพ่นลม

หัวพ่นแบบปากติ

1. หัวฉีดมีหัวพ่น 1 หัว อุ่ยที่ปลาย

2. ลักษณะหัวเป็นแบบธรรมดามีเม็ดรายครอบ

3. ลักษณะละอองที่พ่นออกมายจะพุ่งออกไปข้างหน้า จะโดยเฉพาะบริเวณใบช่ำบนของต้นข้าวเท่านั้น

4. หากใช้เครื่องพ่นปืนลากสาย พ่นได้ 80 ไร่ ต่อวัน

5. ใช้ได้ทั้งเครื่องพ่นปืนลากสาย และ เครื่องพ่นยอนต์สะพายหลัง

หัวฉีดเกอร์โน-ไกต์ส

1. หัวฉีดมีหัวพ่น 3 หัว อุ่ยที่ตลอดแนวแต่ละหัวอุ่ยห่างกัน 40 เซนติเมตร

2. ลักษณะหัวพ่นจะเป็นแบบคัว มีฝ่าคล้ายกรวยครอบอยู่

3. ลักษณะละอองที่พ่นออกมายเป็นกรวยพุ่งลงไปที่ต้นข้าวซึ่งสามารถพุ่งลงไปถึงโคนต้นข้าวได้

4. หากใช้เครื่องพ่นปืนลากสาย สามารถพ่นได้ 30-40 ไร่ ต่อวัน

5. ใช้ได้ทั้งเครื่องพ่นปืนลากสาย และ เครื่องพ่นยอนต์สะพายหลัง

“กุ้งเปี๊บ”

ร้านอาหารสเด็ด

กุ้ง และ ปลาแม่น้ำ
รับหน้ากากจีบ

ปลาทับทิม
หอยกระเทียม

ສໍາຫວັນນັກເດີນທາງທີ່ຜ່ານເຂດຈັງໜ້ວດສຸພຣຣນບູຮີ ພຣອມື່ແຜນເດີນທາງໄປປະປານ້າຈີດທີ່ບຶງຈວາກແລ້ວລະກີ ຄົງຈະສັງເກຕເທິ່ນຮ້ານອາຫານ “ກຸ້ງເປີບ” ອູ້ດີດັນໃຫຍ່ ເຊື້ອມກົາສາມຊຸກ ຈັງໜ້ວດສຸພຣຣນບູຮີ ພຣອມ ທີ່ຄົນລະວັກນັ້ນເຮີຍກວ່າ ຮ້ານເຈັ້ນເນັ້ນ ການຫາຮ້ານກີມໄມ່ຢາກ ເພີ່ງຂັບດໄປຕາມຄົນສຸພຣຣນ-ຊ້າຍາທ ດຽວໜ່ວງກີໂລເມຕຣທີ່ 128+000 ຈະມອງເຫັນຮ້ານອູ້ທາງຊ້າຍມື້ອີ້ນ ມີທີ່ຈອດຮອດດ້ານໜ້າຮ້ານຮອງຮັນລູກຄ້າ ໄດ້ຈຳນວນນັກ ທີ່ນີ້ເຄົາມີທີ່ເຕີດດ້ວຍອາຫານຫລາກຫລາຍເນູນໃຫ້ໄດ້ເລືອກຮັບປະກາດກັນອ່າງເຕີມອົ່ມ ຍິ່ງຄ້າໄປກັນຫລາຍຄົນດ້ວຍແລ້ວລະກີ ຈະໄດ້ເລືອກຊົມກັນຕາມຄວາມຂອນກັນເລີຍທີ່ເດີຍວາ ຮັບຮອງໄດ້ວ່າຮ້ານນີ້ ເຄົາໄດ້ຕັດສຽວຕຸດຸບຄຸນກາພເພື່ອລູກຄ້າໂດຍເພາະຈົງຈົງ

1.

2.

3.

ເມື່ອເຖິງຮ້ານນີ້ທີ່ໄມ່ຄວາມພລາດ ດີວ່າ ກຸ້ງທອດເກລືອ ທີ່ນໍາກຸ້ງສດາ ມາທອດໃຫ້ສຸກພອເຫຼືອງຈົນທອມກລິນມັນກຸ້ງແລ້ວທານພຣ້ອມ ກຣະເທີມທອດກຣອບ ຍິ່ງທໍາໃຫ້ທອມກຮຸນກລິນກຣະເທີມ ທັ້ງກຣອບ ແລະມ່ວມນ້ຳມັນ ພສມໄປກັນກລິນມັນກຸ້ງ ທໍາໃຫ້ຕ້ອງຮັບລັງໜ້າສະວຍວັນໆ ມາທານຮ່ວມດ້ວຍ ແລ້ວຍິ່ງຄ້າຮາດດ້ວຍໜ້າຈົ້ມເສີມຝູດສົດສູງສູງຂອງ ຖ້າຮ້ານດ້ວຍແລ້ວຈະຍິ່ງໄມ່ອາກວາງຂັ້ນກັນເລີຍທີ່ເດີຍວາ ຕາມມາດ້ວຍ ຕົມຍ້າກຸ້ງ ທີ່ໃຊ້ກຸ້ງສດາ ຕ້າໂຕ ມາເປັນວັດຖຸດຸບຜສມໄປກັນເຄື່ອງຕົມຍໍາ ປຽງຮສຈນໄດ້ຮ່າຕີເຂັ້ມຂັ້ນກລມກລ່ອມກຳລັງດີ ສ່ວນ ຍໍາຕຳລິງກຣອບ ກົມເລີຣີພິວຮອມນ້ຳຈົ້ມສົດ ທານພຣ້ອມໆ ກັນທັ້ງຕຳລິງກຣອບແລະ ກຸ້ງທອດກຣອບ ຮ່າສາຕິເຕີດໂຍ່າງບອກໃໂຮ ແລ້ວຍັງມີອົກຫລາກຫລາຍເນູນ ທີ່ໄມ່ຄວາມພລາດ ທັ້ງ ກຸ້ງຫລນ ປລາເນື້ອອ່ອນຮາດພຣິກ ປລາມ້າ ພັດພຣິກໄທຢາດ ປລາທັບທິມທອດກຣະເທີມ ພລ່າກຸ້ງ ໃລ່າ

ແບບທຸກເມື່ອຂອງທາງຮ້ານກຣັນຕີດ້ວ່າຍເໜີລົ້ງຈວານຊົມ ແລະອົກຫລາຍ ສຳນັກມາແລ້ວ ກາກໃກຣັນໄປກົງຍ່າລົມແວະຊົມເພື່ອພິສູງຈົນອາຫານ ຈານເຕີດໄດ້ໄວ່.....

ຮ້ານອາຫານກຸ້ງເປີບ ອ.ສາມບູກ ຈ.ສຸພຣຣນບູຮີ
ໂທເຄີພທ. 035-504. 273

1. ກຸ້ງທອດເກລືອ ເມື່ອນີ້ກ່າວພລາດ
2. ຍໍາຕຳລິງກຣອບ ກັບນ້ຳຈົ້ມສົດ
3. ຫຼິ້ນຍັງກຸ້ງລົມແບ່ນ

การผลิตไม้ผลนอกฤดูเบื้องต้น และเทคนิคการผลิต “บานา” นอกฤดู

ไม้ผลหลายชนิดมีพฤติกรรมการออกดอกและติดผลในฤดูกาลไม่เหมือนกัน บางชนิดติดผลทั้งปี แต่บางชนิดติดผลในบางฤดูของปี ชาวสวนจึงพยายามหาทางให้พืชออกผลในช่วงเวลาที่เหมาะสม ดังนั้นชาวสวนจึงเรียนรู้วิธีการควบคุมการออกดอกและการติดผลของต้นไม้ประเภทนั้นๆ โดยเฉพาะการผลิตนอกฤดู โดยลิ่งที่ควบคุมการออกดอกของไม้ผลมี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายใน ได้แก่ อายุของต้นไม้ สายพันธุ์ และสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต ส่วนอีกประการหนึ่งคือปัจจัยภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ ความชื้นในดิน ปริมาณแสง เป็นต้น

ศ.ดร.ร.ว. เสรีรุกวัสดี อาจารย์จากภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน แนะนำเทคนิคการผลิตไม้ผลนอกฤดู (ไม้ผลยืนต้น) ไว้ว่า ชาวสวนจะต้องรู้จักต้นไม้ รู้ว่าต้นไม้มีต้องการอะไร และลิ่งสำคัญที่ต้องรู้ ได้แก่

1. นิสัยการออกดอก เราจะต้องรู้ว่า ตำแหน่งการออกดอกอยู่ตรงไหน ไม้ผลยืนต้นของประเทศไทยแบ่งการออกดอกไว้ 3 ประเภท ตามตำแหน่งการออกดอก ดังนี้

เป็นระดับที่เหมาะสมสำหรับการออกดอกของพืช การเพิ่มปริมาณ คาร์บอน และ/หรือลดปริมาณในโตรเจนในต้นพืช นั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น งดการให้น้ำ ทำให้พืชไม่สามารถดูดในโตรเจนเข้าไปใช้ได้ หรือ การตัดแต่งกิ่ง ซึ่งจะทำให้ปริมาณในโตรเจนในต้นพืชลดลง

3. การใช้สารเคมี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มสารควบคุมการเจริญเติบโตของพืชหรืออร์โมนพืช ซึ่งอร์โมนที่ใช้มากที่สุดคือ แพกโคลบิวทรัซอล (Paclobutrazol) ซึ่งเป็นสารชะลอการเจริญเติบโต มีบทบาทไปรับกระบวนการสร้างขอร์โมนจินเจอร์ลิค แอชิด (สารที่ช่วยในการเจริญเติบโตในพืชโดยการยิดเชลล์) ในพืช ทำให้การเจริญเติบโตทางด้านกิ่งใบน้อยลง โอกาสการเกิดดอกกิ่งเพิ่มมากขึ้น
- กลุ่มที่ไม่ใช้สารควบคุมการเจริญเติบโตของพืช เช่น โพแทสเซียมคลอเรต เคลลเซียมคลอเรต ปุ๋ยทางใบ เช่น นูแทค ชูปเปอร์-เค เป็นต้น

- ออกดอกจากปลายยอดอ่อนหรือผลยอดอ่อนมาแล้วมีต่อติดมา เพราะถ้าไม่มียอดอ่อนจะไม่มีดอก เช่น มะขาม ฟรั่ง อุ่น พิชตระกูลส้ม มะนาว น้อยหน่า พุทรา เป็นต้น

- ออกจากปลายยอดที่โตเต็มที่ ยอดโตเต็มที่ติดจะเปลี่ยนเป็นดอก เช่น เงาะ ลิ้นจี่ ลำไย กระท้อน มะม่วง มังคุด มะปราง เป็นต้น

- ออกดอกมาจากกิ่งแก่ (กิ่งที่มีอายุมากกว่า 1 ฤดู) หรือลำต้นที่มีลักษณะเป็นสัน้ำต่ำ ได้แก่ ทุเรียน ลางสาด ลองกอง มะยมมะไฟ มะไฟ ขันนุน กะเพร ชมพู่ เป็นต้น

2. สรีรร่วมของการออกดอก ซึ่งประกอบไปด้วย

- ความสมบูรณ์ของต้น : ต้นไม้จะออกดอกได้ ต้นจะต้องสมบูรณ์ การออกดอกของไม้ผลยืนต้นจะชี้แจงอยู่กับว่าเราจะควบคุมการเจริญเติบโตทางด้านลำต้น กิ่ง ใบ และราก ได้มากน้อยแค่ไหน

- อายุยอดชุดสุดท้ายจะต้องมีอายุแก่พอ : ต้นไม้ถึงจะออกดอก

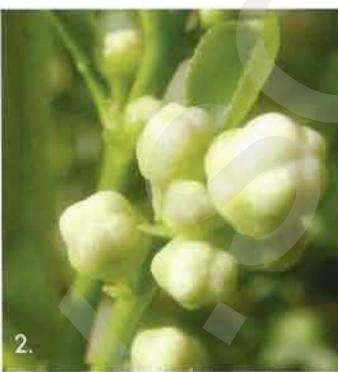
- C/N Ratio : C หมายถึง คาร์บอนในรูปของน้ำตาลและแป้งที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ N หมายถึง ไนโตรเจน ซึ่ง C/N Ratio สูง (หมายถึง ปริมาณอาหารสะสมในต้นพืชสูงกว่าปริมาณไนโตรเจน)

1. ระยะแตกยอด
2. ระยะติดดอก
3. ระยะดอกบาน
4. ระยะติดลูก
5. ระยะเก็บเกี่ยว

1.

2.

3.

4.

5.

เกณฑ์การผลิตมะนาวนอกฤดู

มะนาวเป็นพืชตระกูลส้ม โดยปกติสามารถออกดอกได้ตลอดทั้งปี ยกเว้นในช่วงฤดูฝน ซึ่งมีน้ำมากเกินไปทำให้มะนาวไม่มีการออกดอก แต่จะเจริญทางด้านกί่งใบเพียงอย่างเดียว การออกดอกของมะนาว โดยปกติมักจะเกิดขึ้นพร้อมกับยอดอ่อนที่ผลิขึ้นมาใหม่ สามารถแบ่งระดับชั้นคุณภาพของดอกมะนาว (ซึ่งมีผลต่อการติดผลและขนาดของผล) ได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ดอกที่เกิดพร้อมกับปลายยอดอ่อนที่ผลใหม่ จัดเป็นดอกที่มีคุณภาพสูง ใบอ่อนที่ผลิขึ้นมาใหม่ ช่วยในการเจริญเติบโตของดอกและผล

ดังนั้นหาก ต้องการให้กิ่งมีการออกดอก
ในช่วงที่ต้องการตามที่กำหนดไว้
จำเป็นต้องกำจัดดอกหรือผลอ่อน
ในกิ่งเหล่านั้นให้หมดเสียก่อน

2. ดอกที่เจริญจากตาข้างของใบแก่ หรือใบที่มีอายุมากกว่า 1 ฤดูกาล ดอกเหล่านี้ถือเป็นดอกที่มีคุณภาพรองลงมา

3. ดอกที่เกิดจากกิ่งที่ไม่มีใบ จัดเป็นดอกที่มีคุณภาพต่ำที่สุด เนื่องจากไม่มีใบในการสร้างอาหาร มักพบเป็นดอกตัวผู้ค่อนข้างมากหรือเกือบหมด โอกาสที่จะติดผลต่ำมาก ผลที่ได้มักมีขนาดเล็ก และไม่สมบูรณ์

ต้นมะนาวสามารถออกดอกได้ดีเมื่อผ่านช่วงแล้งมาระยะหนึ่ง โดยใช้ระยะเวลาระหว่าง 20-30 วัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของต้น ขนาดของทรงพุ่มและสภาพของดิน ลิงที่สำคัญมากที่สุด คือ มะนาวจะไม่ออกดอกในกิ่งที่มีดอกหรือติดผลอยู่แล้ว ดังนั้นหากต้องการให้กิ่งมีการออกดอกในช่วงที่ต้องการตามที่กำหนดไว้ จำเป็นต้องกำจัดดอกหรือผลอ่อนในกิ่งเหล่านั้นให้หมดเสียก่อน โดยการตัดแต่งกิ่งที่มีดอกหรือผลอ่อนที่ไม่ต้องการในฤดูนั้นทิ้งไป และกระตุนให้เกิดใบใหม่

ขั้นตอนการเตรียมพร้อม ในการปลูกมะนาวนอกดูด

1. ตัดปลายยอดทุกยอดลงมา 1-2 ข้อ หรือ 1 ใน 3 ของความยาวกิ่ง เพื่อกระตุนให้มีการผลิตยาออดที่พร้อมกัน

2. หลังการตัดยอด 15 วัน พ่นสาร แพกโคลบิวทรัชอล 10% อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร (ความเข้มข้น 400 ppm) เพื่อบรรบัดการแตกยอดอ่อนช้าช้อน โดยเฉพาะในฤดูฝน ทำให้ยอดมีออกซิเจนสูง 90 วัน

3. พ่นสาร แพกโคลบิวทรัชอล 10% อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร (ความเข้มข้น 400 ppm) อีกครั้ง หลังตัดยอด 60 วัน เพื่อเพิ่มเปอร์เซ็นต์การออกดอกให้สูงขึ้น

4. หลังการพ่นสารครั้งที่ 2 แล้ว 7-10 วัน งดการให้น้ำจนกว่าในมะนาวจะเที่ยว(ขึ้นอยู่กับขนาดต้น พื้นที่ปลูก วิธีการปลูก ความชื้นในดิน เป็นต้น)

5. ให้น้ำอีกครั้งพร้อมปุ๋ยทางดินที่มีธาตุโพแทสเซียมสูง

นอกจากนี้ อาจารย์ร่ว ได้เน้นย้ำให้ระวังเกี่ยวกับการผลิตมะนาวนอกฤดูไว้ว่า ไม่ควรคาดสารแพกโคลบิวทรัชอลทางดิน เพราะสารจะเข้าไปยับยั้งการเจริญเติบโตของรากอย่างรุนแรง จะทำให้ต้นตาย ควรพ่นทางใบเพียงแค่พอเปียกเท่านั้น ไม่ควรให้ชุมกินไป เพราะสารจะตกลงไปในดินและส่งผลกระทบต่อต้นมะนาวเช่นกัน

สำหรับโซตันนิวส์ ฉบับนี้ ได้ให้คำแนะนำเบื้องต้นเกี่ยวกับเทคนิคการผลิตไม้桩นอกฤดูและการผลิตมะนาวนอกฤดูไปแล้ว ในฉบับต่อไปจะแนะนำเทคโนโลยีการผลิตไม้桩นอกฤดูชนิดได้โปรดติดตาม...

ข้อมูล : การบรรยายพิเศษเรื่องเทคนิคการผลิตไม้桩นอกฤดู โดย รศ.ดร.ร่ว เสรีรุ๊กกด ณ ห้องประชุมใหญ่ อาคารไซต์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

▼ แบ่งมะนาว

ประสบการณ์ผู้ผลิต “มะนาว” มืออาชีพ

อ.ท่ายาง....จ.เพชรบุรี

จากสภาพภูมิอากาศแปรปรวนในช่วงปี 2553 ที่ผ่านมา ได้ส่งผลกระทบโดยตรงกับภาคการเกษตรทั้งภัยแล้งและน้ำท่วม ทำให้พื้นที่ทำการเกษตรได้รับความเสียหายครอบคลุมพื้นที่หลายจังหวัดทั่วทุกภูมิภาค โอกาสสนับทุกที่มีงานจึงขอแนะนำประสบการณ์ของผู้ผลิตมะนาวมืออาชีพที่อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ที่สามารถพันฝ่าวิกฤตเหล่านี้มาได้

สถานการณ์การผลิตมะนาวจังหวัดเพชรบุรี

คุณพิทักษ์ ศิริกุลพัฒนาล เกษตรกรผู้มีประสบการณ์การปลูกมะนาวมานานกว่า 5 ปี ในพื้นที่ อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี กล่าวว่า “พื้นที่ปลูกมะนาวในจังหวัดเพชรบุรีมีประมาณ 10,000 ไร่ ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณ อ.ท่ายาง แต่ในอนาคตคาดว่าพื้นที่ปลูกมะนาวจะกระจายเข้าไปถึงในอำเภอหอนของท้ายปัลลง เกษตรกรในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังคงปลูกแบบเดิมๆ แต่ก็มีการปรับเปลี่ยนวิธีการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้ปุ๋ยหมักเป็นหลักในการเพาะปลูก พันธุ์ที่นิยมปลูกเป็นมะนาวเปลือกนิดต่าง ๆ เช่น แป้นรำไพ แป้นพวง และแป้นดอกพิเศษ เป็นต้น จากสถานการณ์น้ำท่วมเมื่อปี 2553 ได้สร้างความเสียหายให้กับพื้นที่ทำการเกษตรเป็นอย่างมาก คุณพิทักษ์จึงได้ประเมินพื้นที่ทำการปลูกมะนาวที่เสียหายจากน้ำท่วมเป็น 3 ระดับ ดังนี้ พื้นที่ปลูกในที่สูง ได้รับผลกระทบในเรื่องการออกดอกและติดยอด พื้นที่ระดับกลาง ทำให้การเจริญเติบโตชะงักลง และใน พื้นที่ระดับต่ำ มีน้ำขัง ทำให้รากและลำต้นเน่า

▼ คุณพิทักษ์ ศิริกุลพัฒนาล

ເກົກບັນດາການພຶດມະນາວໃຫ້ໄດ້ຄຸນກາພ

ກາຣົດມະນາວໃນພື້ນທີບົວເວນ ອ.ທ່າຍາງ ຈ.ເພື່ອບູນ ອົນຂ້າງຈະຫລາກຫລາຍຕາມປະລັບກາຮັນ ແລະທຸນຂອງເກົກຕຽກແຕ່ລະຄນ ຄຸນພິທັກໝົງກລ່າວວ່າ ປັຈັຍລຳຄັນທີ່ໃຫ້ໃຫ້ການພຶດມະນາວມີຄຸນກາພນັ້ນ ໄດ້ແກ່ ລັກຂະະດິນ ເຮົດອັງຮູ້ວ່າພື້ນທີ່ຂອງເຮົາມີລັກຂະະຍ່ອງຍ່າງໄວ ສາມາດຮັດທໍາອະໄໄດ້ບ້າງ ພັນຊີ້ຫຼຸກ ສ່ວນໃຫຍ່ເກົກຕຽກໃນພື້ນທີ່ຈະທຳການຕັດເລືອກພັນຊີ້ອົງ ໂດຍເລືອກພັນຊີ້ທີ່ໄໝພົລພົລົງສູງ ແລະມີລັກຂະະພິເສດຂອກໄປ ເຊັ່ນ ພຸລໃຫຍ່ ເປົ້ອກນາງ ໃຫ້ພົລພົລົດກ ແລະຕິດພົລເປັນພວງ ມື້ນ້າມາກ ກລິນທອມ ກາຣູແລຮັກໝາ ໂດຍເຈັກກາຮັນໃຫ້ນູ່ແລະນ້າຍ່າງສົມບູຮົນ ແລະສົມມໍາເສມອມີຄວາມຈຳເປັນຍ່າງມາກ ຮວມถົງການປ້ອງກັນກຳຈັດຕັກຮູ້ພື້ນ ນອກຈາກນີ້ຄຸນພິທັກໝົງຍັງແນະນໍາວ່າ ກາຣູກັກລ້ວຍທ່ຽກໃນແປ່ງປຸກມະນາວຈະໜ່ວຍເພີ່ມຄວາມໜຸ່ມເຂັ້ນແລະສ້ວງຮ່ວມເງິ່ນໃຫ້ກັນມະນາວດ້ວຍ ຊຶ່ງໂດຍປົກຕິມະນາວຈະຕ້ອງການແສ່ງແດດປະມານ 70%

ປັນຫາການພຶດມະນາວ

ປັນຫາທີ່ພົນໃນພື້ນທີ່ມີຫລາກຫລາຍທັງປັນຫາກາຮະບາດຂອງໂຮຄ-ແມລັງ ເຊັ່ນ ໂຮຄ ແຄງເກອ່ງ ໂຮຄຮາກເນົາໂຄນເນົາ ໂຮຄພລແຕກໄຮແດງ ເພລີ່ໄຟ ແຕ່ທີ່ພົບບ່ອຍທີ່ສຸດຄົວໂຮຄແຄງເກອ່ງ ຊຶ່ງຄຸນພິທັກໝົງໄດ້ແກ້ປັນຫາ ໂດຍກາຮັນຕັດແຕງກິ່ງທີ່ເປັນໂຮຄອກແລ້ວນໍາໄປທີ່ທຳລາຍຈາກນັ້ນຈຶ່ງພົນສາຮປ້ອງກັນກຳຈັດໂຮກລຸ່ມຄອປເປົວຢ່າດຮອກໃຫ້ດີ ເຊັ່ນ ພັກງຽນ ສ່ວນປັນຫາຕັ້ນມະນາວທີ່ໂທຣມເຮົວ ຄຸນພິທັກໝົງໄໝເຫດຜູ້ລວ່າປັນຫານີ້ເກີດຈາກການໃຊ້ສາຮກະຕຸນກາເຈົ້າມີເຕີບໂຕຍ່າງໄມ່ເໜາະສົມ ແລະທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຂະນະນີ້ ອີກາຮາດແຄລນແຮງງານທີ່ເຊື່ອວ່າງ ເພຣະກາຮັນມະນາວໃຫ້ໄດ້ຄຸນກາພຈະຕ້ອງເກີບດ້ວຍມືອ ຊຶ່ງແຮງງານທີ່ມີອູ່ໃນປັຈຈຸບັນຍັງໄມ່ເພີ່ມພອ

ຄຸນໄຕເຖີ່ງ ສີທີ່ຂັ້ນ ອົກໜຶ່ງເກົກຕຽກທີ່ທັນມາປຸກມະນາວແທນການປຸກມະນາວ ປະມານ 20 ໄວ ອາຍຸປະມານ 5 ປີ ໄນໄດ້ຍົກຮ່ອງ ທີ່ກ່ອງທຳສູກຟູກ ທຳໃຫ້ປັນຫາທີ່ພົບສ່ວນໃຫຍ່ ອີກາຮາກເນົາໂຄນເນົາແລະໂຮຄແຄງເກອ່ງ

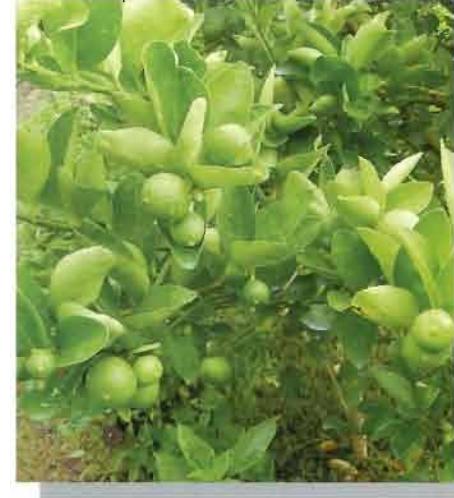
▼ ຄຸນໄຕເຖີ່ງ ສີທີ່ຂັ້ນ

▼ ໂຮຄແຄງເກອ່ງ

▼ ຕັນມະນາວ

ຂອງຂອບຄຸນ

ຄຸນພິທັກໝົງ ສີວິກຸລພິມນັພ ບ້ານເລຂທີ 210 ໜູ້ 7 ຕ.ທ່າມໄຮກວ ອ.ທ່າຍາງ ຈ.ເພື່ອບູນ ໂກຮສັກທີ 087-4283386

ຄຸນໄຕເຖີ່ງ ສີທີ່ຂັ້ນ ບ້ານເລຂທີ 6 ໜູ້ 7 ຕ.ແຄລງ ອ.ທ່າຍາງ ຈ.ເພື່ອບູນ ໂກຮສັກທີ 084-0943168

“จะมีด้วยกัน มาเลเซีย”

ถึงแม่จะมุด....

จะมีช่องทางการตลาดไม่เท่ากับไม้ผลเศรษฐกิจอื่นๆ แต่ที่ผ่านมาจะมุดยังรักษาระดับราคาในห้องตลาดได้ดีและไม่ตกต่ำถ้าเกษตรกรไทยได้มีการพัฒนาสายพันธุ์ลั่มดูดที่มีขนาดผลใหญ่ และรสชาติดีขายผลผลิตเป็นผลไม้แพลกและหลายกilo จะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการปลูกไม้ผลของเกษตรกรไทยได้ในอนาคต อย่างกรณีของลั่มดูดยักษ์พันธุ์ใหม่ มาจากประเทศไทยมาเลเซียที่มีขนาดของผลใหญ่มากกว่ามีรสชาติหวานอร่อยไม่แพ้ลั่มดูดสายพันธุ์อื่น น้ำหนักผลหนักที่สุดมีน้ำหนักผลถึง 6 กิโล (ประมาณ 600 กรัม) สถาบันวิจัยและพัฒนาการเกษตรมาเลเซีย (MARDI) ได้ใช้ความพยายามเป็นเวลานาน ถึง 12 ปี วิจัยและพัฒนาจนได้ลั่มดูดยักษ์สายพันธุ์นี้และใช้ชื่อพันธุ์ว่า

CM 19

การปลูกลั่มดูดยักษ์พันธุ์ CM 19 จะใช้ระยะปลูก 4x4 เมตรต่ำมือพื้นที่มากจะใช้ระยะปลูก 6x6 เมตรที่ได้ เมื่อจากต้นลั่มดูดยักษ์จะเริ่มให้ผลผลิตในเชิงพาณิชย์เมื่อต้นมีอายุได้ประมาณ 3 ปี จะมีการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-16 ประจำทุกเดือน และช่วงที่ออกดอกจะเปลี่ยนมาใช้สูตร 8-24-24 จำนวนใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 ในช่วงผลเริ่มแก่เพื่อช่วยปรับปรุงคุณภาพเนื้อให้มีรสชาติหวานเด่น และที่สำคัญลั่มดูดเป็นไม้ผลที่ต้องการปุ๋ยมากในช่วงที่ออกดอกและออกบาน พอช่วงผลใกล้แก่ก่อนเก็บก็ควรลดปุ๋ยลง 15-20 วัน ควรลดการให้น้ำ เพื่อเร่งความหวานกรอบของลั่มดูด ช่วงอายุการเก็บเกี่ยวเหมือนกับลั่มดูดบ้านเราคือหลังจากออกดอกจนถึง 7 เดือน โดยประมาณ ในการเก็บเกี่ยวผลลั่มดูดยักษ์ CM 19 ให้เก็บผลแก่เต็มที่ ผิวผลใส่เต็งตึง มีสีเหลืองหรือสีน้ำตาลเข้ม ชุ่ยที่ผลมีน้อย

ข้อมูลคุณ (ข้อมูล/กilo) : คุณทวีศักดิ์ ภัยเรืองยศ ตลอดมีปีสอดคล้องกับในหนังสือพิมพ์ เศรษฐนิวส์และหนังสือเทคโนโลยีชาวบ้าน

กรุงร้อนนี้ กรมอุตุนิยมวิทยาคาดการณ์ว่า อากาศจะไม่ร้อนเท่าปีที่แล้ว แต่ปัญหาภัยแล้ง กลับเกิดขึ้นเร็วกว่า รวมถึงสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงฝนปริมาณมากที่มาเร็วกว่าปกติตัวอย่างเช่น ช่วงนี้ไม่ผลผลิตน้ำดื่ม เช่น ทุเรียน มะม่วง ลั่ม มักพบเพลี้ยไฟ และ เพลี้ยแป้ง เข้าทำลาย

สำหรับเพลี้ยไฟ สามารถ

ป้องกันกำจัด โดยใช้ **แจคเก็ต**

อัตรา 10-15 ซีซี / น้ำ 20 ลิตร

ส่วนเพลี้ยแป้งใช้ **สตาร์เกิล** อัตรา

10 กรัม ร่วมกับ **เอสเค เอ็นสเปรย์99**

อัตรา 40 ซีซี ผสมน้ำ 20 ลิตร พ่น

ห่างกัน 7 วัน 2-3 ครั้ง

เพลี้ยแป้งแมลงวัน

แมลงขาวที่ถูกเพลี้ยแมลงกิน

เพลี้ยแมลงในรากข้าว

ระยะช้าเจ้า

ระยะช้าใจ

ในช่วง 1 เดือนก่อนเก็บเกี่ยว

ไม่ผลต่าง ๆ ควรเพิ่มความภาพและ

ความหวานให้กับผลผลิตด้วย

นูแทค ชูปเปอร์-เค อัตรา 30 กรัม /

น้ำ 20 ลิตร พ่น 1-2 ครั้ง ห่างกัน

7-10 วัน ซึ่งจะช่วยยืดอายุการเก็บ

รักษาผลผลิตให้นานขึ้นอีกด้วย

ระยะข้าวต้นเล็ก (ข้าวอายุไม่เกิน 1 เดือน) ให้พ่นกำจัดด้วย **ทรีบอน20** อัตรา 30 ซีซี ร่วมกับ **นาปาม เอสซี** อัตรา 20 ซีซี ผสมน้ำ 20 ลิตร ในข้าวโดย (ข้าวอายุมากกว่า 1 เดือน) ให้พ่นกำจัดด้วย **สตาร์เกิล** อัตรา 15 กรัม ร่วมกับ นาปาม อัตรา 20 กรัม ผสมน้ำ 20 ลิตร พ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 7-10 วัน พืชผัก เช่น พริก มะเขือเทศ มะเขือต่าง ๆ ถั่วฝักยาว และแตงต่าง ๆ ระยะนี้ มักถูกเพลี้ยไฟเข้าทำลายสามารถป้องกันกำจัด ได้ด้วย **แจคเก็ต** อัตรา 10-15 ซีซี. ผสมน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 วัน 2-3 ครั้ง

บริษัท โซลาร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด

อาคารโซลาร์ เลขที่ 77 เมืองทองธานี ถ.แจ้งวัฒนะ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
โทรศัพท์. 02 984-0999 (อัตโนมัติ 20 คู่สาย) โทรสาร. 02 984-0997-8